

470.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 10 czerwca 1932 r.

**o zgłaszaniu się i rejestracji osób, korzystających
z uprawnień art. 309 prawa górniczego.**

Na podstawie art. 309 prawa górniczego, ogłoszonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654), zarządzam co następuje:

§ 1. Rejestracji osób, korzystających z uprawnień art. 309 prawa górniczego, ogłoszonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654), dokonywają:

a) Ministerstwo Przemysłu i Handlu, o ile chodzi o osobę, która w dniu wejścia w życie prawa górniczego była urzędnikiem działu górnictwa Ministerstwa Przemysłu i Handlu (Centrali) w czynnej służbie, w stanie nieczynnym, urzędnikiem emerytowanym tegoż działu, albo pracownikiem kontraktowym w dziale górnictwa Ministerstwa Przemysłu i Handlu (Centrali), albo prezesem wyższego urzędu górniczego;

b) wyższy urząd górniczy, o ile chodzi o osobę, która w chwili wejścia w życie prawa górniczego była urzędnikiem wyższego urzędu górniczego lub podwładnego temuż okręgowemu urzędowi górniczemu w służbie czynnej, w stanie nieczynnym, albo urzędnikiem emerytowanym, lub pracownikiem kontraktowym tychże urzędów;

c) okręgowy urząd górniczy, właściwy terytorjalnie dla zakładu górniczego, w którym dana osoba zajmowała stanowisko kierownicze lub dozorcze w chwili wejścia w życie prawa górniczego, jeżeli była zgłoszona w tym charakterze właściwej władzy górniczej i jeżeli nie podpada pod postanowienia punktów a) lub b) niniejszego paragrafu;

d) okręgowy urząd górniczy właściwy terytorjalnie dla zakładu górniczego, w którym dana osoba zajmowała ostatnio przed wejściem w życie prawa górniczego stanowisko kierownicze lub dozorcze, jeżeli dana osoba nie podpada pod postanowienia poprzednich punktów niniejszego paragrafu;

e) Ministerstwo Przemysłu i Handlu, jeżeli chodzi o osobę, która na podstawie ustaw górniczych rosyjskiej, pruskiej lub austriackiej, zajmowała stanowisko kierownicze lub dozorcze tylko w zakładach

górnicych, znajdujących się na obszarach, które nie weszły w skład Państwa Polskiego i jeżeli dana osoba nie podpada pod postanowienia innych punktów niniejszego paragrafu.

§ 2. (1) W wypadkach, przewidzianych w punktach a) i b) § 1 niniejszego rozporządzenia, rejestracji dokonywa z urzędu właściwa władza górnicza na podstawie znajdujących się w jej aktach dowodów co do kwalifikacyj ośnośnych osób.

(2) W wypadku, przewidzianym w punkcie e) § 1 niniejszego rozporządzenia, zgłoszenie danej osoby na stanowisko kierownicze lub dozorcze jest równoznaczne ze zgłoszeniem, przewidzianem w art. 309 prawa górniczego. Natomiast w ciągu sześciu miesięcy od daty upływu terminu, przepisanego dla zgłoszeń przez art. 309, winien być przez zainteresowaną osobę złożony dowód posiadania obywatelstwa polskiego. W tymże terminie dodatkowym może osoba zainteresowana przedłożyć dodatkowe dowody co do zajmowanych poprzednio stanowisk, jeżeli te dawałyby jej uprawnienia szersze w porównaniu ze stanowiskiem, zajmowanym w chwili wejścia w życie prawa górniczego.

(3) W wypadku, przewidzianym w punkcie d) § 1, osoba zainteresowana winna, niezależnie od zgłoszenia w terminie przewidzianym w art. 309 prawa górniczego, przedstawić w ciągu sześciu miesięcy od daty upływu tego terminu właściwej władzy górniczej dowód posiadania obywatelstwa polskiego, krótki życiorys ze wskazaniem w jakich zakładach górniczych i w jakim charakterze pracowała do chwili wejścia w życie prawa górniczego, i dowody zajmowania stanowiska kierowniczego lub dozorczego w poszczególnych zakładach górniczych.

(4) Postanowienia ustępu poprzedniego stosuje się także w wypadku przewidzianym w punkcie e) § 1 niniejszego rozporządzenia, z tą jedynie zmianą, że zgłoszenie i odnośne dowody winny być składane Ministerstwu Przemysłu i Handlu za pośrednictwem Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach, o ile chodzi o osoby, które zajmowały stanowiska kierownicze lub dozorcze w zakładach górniczych na obszarze podlegającym przepisom pruskiej ustawy górniczej, za pośrednictwem Wyższego Urzędu Górniczego w Krakowie, o ile chodzi o osoby, które zajmowały także stanowiska na obszarze podlegającym przepisom ustawy austriackiej z dn. 31 grudnia 1893 roku o ustanowieniu kierowników i dozorców ruchu w górnictwie, oraz Wyższego Urzędu Górniczego w Warszawie, o ile chodzi o osoby, które zajmowały także stanowiska na obszarze, podlegającym przepisom rosyjskiej ustawy górniczej.

(5) W razie, jeżeli dana osoba była zatwierdzona na stanowisku kierowniczem lub dozorcem przez polską władzę górniczą, dopuszczalnym jest, zamiast przedstawiania odnośnego dowodu piśmiennego, powołanie się na odnośne zatwierdzenie, z wymienieniem jego daty i wskazaniem zakładu górniczego oraz zajmowanego stanowiska.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*